

השלישי, הצעיר.
המלך לא הופתע אך אמר "לשלושתכם אותה

המשאלה שאינני יכול למלא. לכן צאו שלושתכם ותכירו את העולם הרחב. חזרו אחרי שנה ומי שיביא לי את הדבר היעיל ביותר, זה יקבל את

שלושה נסיכים

צ'כיה

שני מלכים שלטו בממלכות שכנות, והיו לידידים טובים. אך פעם חלה קשה אחד מהם ולפני מותו ביקש מחברו המלך שיטפל בבת שלו. הידיד לקח את הבת לארמונו והיא גדלה ביחד עם שלושת בני המלך. הבנים גדלו ונעשו לנסיכים יפים, טובי-לב ונבונים. לקראת חג גדול אחד החליט המלך לתת לכל אחד מבניו את המתנה הנחשקת לו ביותר. הוא קרא תחילה לבן הבכור וזה אמר "אבא, אנא, תן לי את הנסיכה שלנו לאישה." לא הספיק לגמור לדבר כשבא הבן האמצעי וגם הוא ביקש שאבא יסכים וייתן לו את הנסיכה לאישה. כך גם ביקש הבן

זקנה, ענייה וצולעת, שעמדה בצעד הדרך.
הוא עצר ושאל האם היא רוצה להגיע למקום

כלשהו, וכשאמרה לו את שם הכפר שלה, העלה
אותה אחריו על הסוס והוביל אותה לשם.
"אין לי מה לתת לך תמורת טוב לבך" אמרה

הנסיכה לאישה."

הבנים הזדרזו והכינו את סוסיהם, יצאו לדרך
ובפרשת דרכים, ליד עץ אלון ענקי, נפרדו ונדברו
להיפגש באותו המקום תוך שנה אחת בדיוק.
הבן הבכור עבר ארצות רבות, למד לשונות זרות,
הכיר מנהגים מוזרים ובסוף חזר עם מתנה לאבא
המלך – ראי-פלא, שמי שיביט בו יוכל לראות כל
דבר שרק ירצה, וגם אם הוא מרוחק ביותר.
גם הבן האמצעי עבר במדינות שמעבר לים, הכיר
אנשים חכמים ולמד מהם הרבה ובסוף מצא אף
הוא מתנה יעילה – סל-פלא ענקי, שבו ניתן להגיע
מיד, בלי שהייה, לכל מקום שבו רק רוצים.
והבן הצעיר לא הרחיק לנסוע, לא למרחקים ולא
מעבר לימים, אלא הסתובב בממלכה של אביו,
ביקר בערים ובכפרים נידחים, הכיר אנשים שדיברו
בעגות שונות של שפתו. הוא ראה עושר ועוני,
שמחה וצער, אך לא מצא שום דבר פלא מיוחד
ומועיל כדי להביא לאבא.

הוא היה כבר בדרך חזרה, אל עץ האלון הגדול,
שם עמד לפגוש את אחיו, כשבדרך ראה אישה

האישה לפרידה "אלא רק תפוח עץ זה. אך זה תפוח מיוחד. איש חולה שינגוס בו, יבריא מיד." הנסיך נפרד מהאישה ומיהר לעץ האלון, שם כבר המתינו לו האחים, כל אחד עם המתנה שלו למלך.

ראי-הפלא שלו וצעק "אבא חולה בנוש. מהר, מהר צריך להגיע אליו! אולי נספיק לראותו עוד בחיים!" האח האמצעי פתח מיד את סל-הפלא שלו, שלושתם קפצו פנימה ותוך שנייה היו ליד מיטתו של המלך הגוסס, שלצידו הנסיכה בוכה ביאוש. אך האח הצעיר הוציא מכיסו את התפוח שקיבל מהזקנה. המלך נגס בתפוח ומיד קם ממשכבו, בריא ומלא מרץ.

אחרי שהודה לבניו, וציווה המלך להכין נשף גדול לכבוד בואם. אחרי הנשף המלך ובניו התחילו לדון למי מגיעה ידה של הנסיכה, מי הביא את הדבר המועיל והנחוץ ביותר.

אמר המלך "בניי היקרים, לולא הראי לא הייתם יודעים שאני חולה מאוד. לולא הסל, לא הייתם יכולים להגיע אלי כה מהר. ולולא התפוח לא הייתי מבריא. קשה לקבוע של מי המתנה שהועילה ביותר. לכן החלטתי לבדוק את תבונתכם. הנה חידה – מה נשמע הכי רחוק? ייתן לי כל אחד מכם את תשובתו מחר בבוקר." למחרת בבוקר הגיעו שלושת האחים למלך, כל

לפני שיצאו לדרך הביתה הביט הבן הבכור לתוך

אחד עם תשובתו לחידה.
הבן הבכור אמר "קריאת תרנגול בבוקר נשמעת
רחוק ביותר."
"נכון" הסכים המלך "את התרנגול שומעים
למרחקים."
"קול הרעם נשמע רחוק יותר" אמר הבן האמצעי.
"אתה צודק. את הרעם שומעים בכל הסביבה
הקרובה והרחוקה" אמר המלך.
והאח הצעיר אמר "אבל השם הטוב של אדם הוא
שנשמע רחוק יותר מכל."
"צדקת!" אמר אבא המלך. הנסיכה היא שלך. אבל,
למרות שלא מקובל לעשות זאת באגדות, שאל
אותה קודם האם היא מסכימה להינשא לך."